

ÁLDÁS, BÉKESSÉG!

„Tebenned bízunk eleitől fogva” (90. zsoltár)

„Áron is vegyétek meg az alkalmatosságot, mert a napok gonoszok.” (Efézus 5.16 Károli fordítás szerint)

Szeretettel köszöntöm lapunk olvasóit!

Itt a várva várt nyár! Végre nem kell fűteni, meleg van! Végre nem kell iskolába menni, a dolgozók számára pedig közeledik a szabadságolás, a pihenés ideje.

Nyáron mintha egy kicsit nagyobb lenne a szabadságunk - ezért érdemes végig gondolni: mit is kezdjünk az időnkkel? Ugye természetesen, hogy ilyenkor több időt vagyunk kinn a szabadban, és remélhetőleg kevesebbet gubbasztunk a TV előtt? Többet mozgunk: biciklizünk, úszunk, vagy éppen kint a konyhakertünket rendezgetjük. Remélhetőleg a nyár a családot is jobban összehozza: a közös játékok esténként, a nagy beszélgetések, grillezések, szalonnasütések, mind emlékezetessé tehetik ezeket a hónapokat. De vajon csak erre adatott ez az idő? Másra nem?

A Szentírás az idő szóra két görög kifejezést is használ: az egyikkel, mint időmérő egységgel találkozunk. A másik szó pedig az Istentől elkészített alkalmakat, így is mondhatnánk: az „alkalmas időt” jelenti. Úgy veszem észre, nyaranta Isten különösen is sok ilyen minősített időt/alkalmat tartogat számunkra. Mennyi, de mennyi élet változott meg egy nyáröltő alatt, mert az Úr Isten egy táborban, egy lelki héten, vagy egy bibliaolvasásban megszólított, szíven talált és újjáteremtett!

Bizony, sokan vagyunk a templomba járók között, akiknek a lelki élete, az Úr Jézussal való kapcsolata egy nyáron kezdődött el! Ha Te is, kedves olvasóm, közéjük tartozol, idézd csak fel azt a bizonyos nyarat, és minden nyárt, amikor Isten beleszólt az életedbe! S ha Isten veled is csodát tett, mondd el a környezetekben és bátorítsd a testvéreid: az alkalmas időt ne szalasszák el, hanem ahogy a Szentírásban az Úr figyelmeztet: „áron is vegyétek meg”.

Itt a nyár! Használd ezt az időt arra kedves olvasóm, hogy felfrissülj testedben! Használd arra, hogy megújuljanak az emberi kapcsolataid: hogy jobban és mélyebben szeresd szeretteidet! DE használd arra is, hogy az Istentől elkészített alkalmakon keresztül (reggeli bibliaolvasásokon, vasárnapi istentiszteleteken, gyülekezeti heteken keresztül) az Úr Isten megújíthassa a veled való kapcsolatát!

Faragó Csaba lelkipásztor

„Gyermekek hangja hirdesse:
Áldott a Jézus szent neve!”

Kedves Testvérek! A Harangszó című énekgyűjteményben, mely keresztyén gyermekdalokat tartalmaz kisiskolásoknak, az előszó - Cseri Kálmán Pasaréti lelkipásztor ajánlása Draskóczy Balázs és Bácsfalusi Zsuzsa munkájához - megragadott engem. Tiszteletes Úr világosan szétválasztja a jót a rossztól, az értékeset a szeméttől, az ízléset a giccsesétől, a maradandót az ellobbanótól. Biztat bennünket, hogy már kicsi gyermekeknek is válasszuk meg igényesen a tanítandó énekeket, mert számukra még nincs nehéz feladat. Most, mikor gyülekezetünk családjait megszólítom, ezzel az egyértelműség-

gel szeretnék hívogatni a gyülekezet gyermekkórusába. Neves ünnepeinken és különleges alkalmakkor énekelne a kórus a gyülekezet, vagy adott esetben szélesebb kör előtt. Őszől, - ha a nehéz, fárasztó óvodai-iskolai évet kipihentük - heti egy alkalommal szeretnék tartani kóruspróbát, mely 45 perc aktív figyelmet igényel a gyermekektől. A szolgálatok napjain pedig az alkalom előtt még ugyanennyit. Kérem tehát azokat az általános iskolás gyermekeket nevelő szülőket, akik szeretnék az éneklés örömet, tudatos életet formáló tevékenységgé tenni gyermekeik számára, hogy a nyár folyamán jelezzék nekem, hogy be kívánnak kapcsolódni ebbe a tevékenységbe!

Áldás, békesség! Kopjás Éva (06-20 5679550)

Senkinek sem mondtak el semmit, mert féltek... (Mk. 16,8)

Húsvét után vagyunk, Pünkösd előtt. Márk evangéliumának utolsó, 16. fejezetében egy részletes beszámolót olvashatunk arról, hogy az első szemtanúk hogyan értesültek a feltámadásról azon az első húsvéton.

Olyan személyekkel találkozunk a történetben, akik szeretik az Úr Jézus Krisztust, akik vele jártak hosszú ideig és akik sok jelét láthatták már isteni hatalmának, bölcsességének. A feltámadás után őket ismerteti meg az angyal elsőként a feltámadás tényével, rájuk bízva az örömhír továbbadásának szép feladatát is. Ennek az üzenetnek a feltámadás tényén kívül volt még egy fontos része: A tanítványoknak Galileába kellett menniük, hogy ott találkozzanak feltámadott Urukkal. A sírboltot elhagyva „senkinek sem mondtak el semmit, mert féltek.” Isten öröme elakadt náluk.

Mielőtt még pálcát törnénk az asszonyok felett, nézzük meg a történelmi környezetet! Az esemény az első keresztyénüldözés idején történik. Krisztust épp most végezték ki, ennek az asszonyok szemtanúi voltak. Látták a megelőző koncepciót, valamint a felbújtott, manipulált tömeget is. Kockázatos vállalni a közösséget egy ilyen keresztyén „mozgalommal”. Péter apostol is letagadta, hogy bármi köze lenne Jézus Krisztushoz. Ehhez jön még az a tény, hogy egy abszolút képtelenséget kellene hírül vinni. Ráadásul ők még asszonyok is, akiknek a szava akkoriban nem sokat ért a férfiak előtt. Hogyan mondhatnák el ők hitelesen a tanítványoknak, hogy induljanak, menjenek Galileába, hogy ott találkozzanak egy pár napja halott személlyel? Az ellenséges világi környezet és a gyászoló tanítványok miatt nem könnyű az asszonyok helyzete.

A keresztyénség helyzete – sajnos – ma sem különb a világban, a világ gyűlöli Krisztust. Amíg az egyház jó-

tékonykodik, betegeket, öregeket, fogyatékosokat gondoz, hangversenyeket, szeretetvendégségeket rendez, kereszteleket és temetéseket – vagyis asszisztál a világ elvárásaihoz –, addig minden rendben van. A bűneinkért meghalt és feltámadt Úr Krisztus személye, váltsága nem kell!

Pál apostol az Ef. 3,12-ben azt írja: „Őbenne van bátorágunk és szabad utunk bizodalommal a benne való hit által.” Mit jelentett ez akkor és mit jelent ez nekünk ma, Pünkösd ünnepére készülve?

Az asszonyok megkapták az üzenetet a fehér ruhás ifjútól. Elfutottak és senkinek nem mondtak el semmit. Ha itt véget érne a történet, az evangélium nem lenne örömhír. Jézus még aznap megjelent magdalai Máriának, akinek feloldódott a félelme, elment és vitte az örömhírt Jézus követőinek, akik gyászoltak és sírtak.

Mi történt valójában? Mária találkozott Jézussal, ettől szűnt meg a félelme és ezt követően mert beszélni Jézusról. A tanítványok ekkor még nem hittek a szavának, de a bizonyágtétel már elhangzott, egy ember (Mária) már hitre jutott. Ezután – a gyászt és szomorúságot követően – jutottak hitre az emmausi tanítványok. Már három tanú van. Két hamis tanú elég volt Jézus kivégzéséhez, feltámadásának már most három igazi tanúja van. Végül pedig megjelent magának a tizenegyzetnek. A személyes találkozás eloszlott minden kételyt és minden félelmet. Már tizennégy tanú van. A feltámadás nem legenda, nem kitalált mese. Valóságos történelmi személyek tettek róla tanúvallomást. Aki ott személyesen találkozott vele, annak mind megjött a bátorága. Így van ez a ma emberével is!

Akinek húsvét utáni hite van, tehát találkozott a feltámadott Jézus Krisztussal, elmegy és hirdeti az igét mindenütt, az Úr pedig együtt munkálkodik vele. Ez az egyetlen üdvözítő hit ma is.

Váczai Gábor

BESZÁMOLÓ JELENTÉS

az **Építő Kövek Alapítvány** kuratóriumának 2010 évi tevékenységéről.

Az **Építő Kövek Alapítvány** alapítványt a Dunaharaszti Református Egyházközség 2010. március 18-án kelt alapító okirattal hozta létre.

A 2010. május 10-i bírósági végzésnek megfelelően az Alapító 2010. június 1-jén az alapító okiratot módosította, és ismételten benyújtotta Pest Megyei Bíróságnak.

A Pest Megyei Bíróság a 4.Pk60.15812010. számú végzésével alapítványunkat bejegyezte, a végzés 2010. július 27-én jogerőre emelkedet.

Az alapítvány kuratóriuma 2010. szeptember 09-én tartotta első ülését. Az ülésen az alábbi határozatokat hozta:

Az alapítvány pénzügyeit egyszeres könyvvitellel könyveljük.

- A kiadásokat, bevételeket kézi vezetésű naplófükönyvben vezetjük.

- A működéshez szükséges számviteli szabályzatot

készítünk.

- Külön Szervezeti Működési Szabályzatot nem készítünk, a működés vezérfonalának az Alapító Okiratot tekintjük.

Az alapítvány alaptőkéje az Alapító által biztosított 100 000 Ft, melyet 10918001-00000098-43990019 számú UniCredit Bank számláján vezetjük.

Az év folyamán az alapítvány számlájára 286.000 Ft támogatás érkezett.

2010. december végén, a banki költségek levonása után az alapítvány vagyona 382.106 Ft volt.

Tekintettel arra, hogy az alapítvány jogerősen 2010. július 27-től működik, szja felajánlást nem kapunk.

A közhasznú egyszerűsített beszámolót a gyülekezeti újságban és a gyülekezet hirdetőabláján tesszük közzé.

Dunaharaszti; 2011. május 30
Az Építő Kövek Alapítvány kuratóriuma

**„Az én Uram, az ÚR, megnyitotta fületem,
Én pedig nem voltam engedetlen, nem hátráltam
meg.”**

Ézsaiás Könyve 50. 5

Kedves Református Testvéreim!

Horváth Csaba vagyok. Lapunk utóbbi számaiban közzé tettük, templomi alkalmakon pedig rendszeresen hirdetésre kerül, hogy bemutatkozó könyvem, a *Versbe zárt titok* megjelent, és iratterjesztésünkben kapható. Alkotótársaimmal, Korbuly Istvánnal (komlói színház-igazgató, színész, költő), és Irzsik Miklóssal (taksonyi református képzőművész) egyetértésben ötven példányt adományként ajánlottunk fel az Úr dicsőségére épülő templomunk javára, egyébként pedig a könyv szándéka, hogy öröm-ajándékká, szívbeli, lelki, szellemi táplálékká váljon, mindig emlékeztetve magunkat arra, hogy kicsoda nekünk az Isten. Ez az én elképzelésemben annyit jelent, hogy egy palack finom bor, vagy egy tálca ínycsiklandó sütemény helyett ezzel a könyvvel lehet meglepni, felköszönteni, egy hitét megvalló ember útjának követésére elhívni költészetet kedvelő rokonainkat, barátainkat, ismerőseinket. A *Húsvétra* megjelent kötetre érkeztek már visszajelzések, melyeket nagyon szépen köszönök! Hálát adok az Úr Istennek a szerető családjáért, melyben felnőhettem, feleségemért és fiamért, akik türelmükkel, szeretetükkel, segítőkészségükkel melletttem voltak a munkálatok idején, alkotótársaimért, a komlói Rotari Nyomda dolgozóinak tevékenységéért, valamint nagyon szépen köszönöm azt a biztatást, lelki támogatást, mellyel Faragó Csaba Nagytiszteletű Úr mindvégig erősített engem!

Serkentésként, ráhangolódásként pedig Dull Krisztina, a református teológia Esztétikai Intézete tagjának könyvajánlóját szeretném megosztani lapunk olvasóival.

A versbe zárt titok

Horváth Csaba könyvének ajánlása

„...és akkor az ismeretlenségből előlép valaki és azt mondja: Ötven éves vagyok. Eleget éltem és eleget hallgattam már ahhoz, hogy végre engem is meghallgassanak.”

Számot adni az életről nagyon emberi. Sem állat, sem rovar, sem növény, de meggyőződés, hogy angyal sem teszi. Melyikünk ne állt volna meg egy-egy időszak után és idézte volna fel mindazt, ami vele történt? Számvetést végezni az irodalom nyelvén viszont már nem egyszerűen emberi, hanem nemes dolog. Olyan téma ez, amely nagyon mély, különösen érzékeny, állandóan vissza-visszatérő forrása a szépirodalomnak is. Dante „az emberélet útjának felén” végzi nagy számadását, Villon testamentumot ír, Kosztolányi utolsó kötetét szenteli neki, rákos

betegként már a halál árnyékában. Ötven évet zár le ő is: „Ötven, jaj ötven éve - szívem visszadöbben -, halottjaim itt is, ott is egyre többen...”

Ilyen számvetést végez Horváth Csaba is most megjelent könyvében: *Versbe zárt titok*. Életének első harminc évéről ad számot, azzal a szándékkal, hogy a folytatásban, egy második kötetben albumba rendezi majd a „maradék” húszat is. A *Versbe zárt titok* prózai emlékezéssel kezdődik, amelyet fotók és dokumentumok színesítenek, majd versek következnek három ciklusban. Ezután dalszövegeket olvashatunk Irzsik Miklós beregszászi művész grafikáival, a kötet utolsó egységében pedig rövidebb prózai műveket, saját meghatározása szerint „fércelt írásokat” találunk.

Epika, líra, dokumentumok, képek, dalszövegek - kényeztető sokszínűség ez az olvasónak! Különböző műfajok és művészeti ágak egymással folytatott párbeszéde ez a könyv, amit az tart össze, hogy mindegyik egyvalamiről beszél: a titokról. De mi is az a titok?

„Hidak roppannak össze,
Mint megrakott szénásszekerek,
S játékbábuként a mélybe potyognak
buszok, taxik, pöttöm emberek.
Nincs, ami a lelket
a lélekkel összekösse,
hiába ordítok.
Gyenge, sercegő hangom,
Nem hallja meg senki a túlsó parton,
Életem versbe zárt, rejtelmes titok.”

Egy lélek vallomása saját életéről ez a kötet. Így akkor érezzük leginkább a zamatát, ha egyszerre olvasunk végig az egész kötetet, és részről-részre, versről-versre tárul fel előttünk egy Isten és önmagát kereső fiatalember lelke. Így kezd el alátámasztani egymást dokumentum és vallomás; kép és vers hol illusztrálják egymást, hol mintha élcelődnének egymáson; és egyszerre fájni kezd, hogy csupán a dalszövegeket olvashatjuk, de nem halljuk hozzá a zenét.

Számunkra keresztyénként azonban más értéke is van a *Versbe zárt titok*nak. Nem egyszerűen egy fiatalember alkotásai ezek a művek, amelyeket évtizedekkel később idősebb önmaga kötetbe rendezett. Az istenkeresés őszinte hangja is ott van, annyira tisztán, hogy mindannyian magunkénak érezhetjük, egyúttal annyira sajátos és különös hang ez, hogy félreismerhetetlenül Horváth Csabáé. „...hiszem, hogy az Ő létezése hatalmas titok ugyan, de semmilyen módon el nem titkolható” - vallja a kötet közepén.

A *Versbe zárt titok* nem verseskötet, nem gyűjtemény, annyi műfajt egyesít magában, hogy nem tűr meg magán ilyesféle konzervdobozra való címkét. Legpontosabb az, amit önmagáról állít: album. Végre olyan keresztyén könyv, amelyik mer kísérletezni a művészeti ágak határainak átlépésével! Várjuk a folytatást!

Dull Krisztina

<http://www.parokia.hu/kozosseg/cikk/651/>

Kicsi a világ

2011 Húsvétjának nagyhetére egy meghívást kaptunk a németországi Lützensömmernbe (Türingia). A felkérést az Európai cserkészek szövetségének I. kerületi parancsnokától Jablonkay Pétertől, illetve a Regős tábor parancsnokától, Dr. Konthur Zolántól kaptuk. Immáron 30 éve minden évben megrendezik a Regős Táborukat ugyanebben az időpontban, és mivel húsvét időszakára esik, így fontosnak tartják, hogy ez ne csak hagyományörzésről szóljon, hanem legyen egy lelki tartalom is mögötte. Ezért kértek fel bennünket feleségemmel, Tímeával, hogy a tábor programjaiba bekapcsolódva próbáljuk az ottani programokat lelki tartalommal megtölteni. Nehéz volt az elindulás, hiszen 1000 km várt ránk, és 150 számunkra idegen ember. Azonban jó volt azt tapasztalni, hogy úgy fogadtak, mintha mindig is közöttük lettünk volna.

Jó volt látni, hogy az Európában élő magyar fiataloknak és időseknek mennyire fontos a magyarság megtartása, a magyar hagyományok megőrzése, és támogatása. Ami ennek a tábornak érdekessége, hogy mintegy 80 százalékban katolikusok voltak a résztvevők, de mégis nagyon nyitottan álltak mindahhoz, amivel mi készültünk. Nagy áldása volt az Úr Istennek az is, amikor a végén megköszönték, hogy egy másik nézőpontból láttattuk velük azt, hogy Jézus Krisztus halála és Feltámadása, nem csupán vallási rítusok végignézése, hanem mindenki számára valósággá válhat.

A tábor végéhez közeledve odajött hozzánk egy fiú (Lengyel Bálint), és mikor elkezdtünk beszélgetni, kiderült, hogy ő református. Mire megkérdeztem, hogy hol konfirmált? A válasz az volt, hogy Dunaharasztiiban, a református gyülekezetben. Kicsi a világ... Állapítottuk meg mindketten, és nagy örömmel beszélgettünk az ő konfirmációjáról, és a gyülekezetéről, az élményekről, amik itt érték.

Érdekes volt látni ebben a táborban azt, hogy a húsvéti népszokások hogyan hagyományozódnak generációról generációra és milyen öneledt örömmel sajátítják ezt el mindazok a fiatalok, gyerekek, akik ezekben a táborokban rendszeresen részt vesznek. Nagyon sokat tanulhattunk tőlük, többek között olyan magyar népdalokat, amik itt már csak a nagyszüleink emlékeiben élnek, tanulhattunk olyan hagyományokat, amiket talán még azok is kevésbé ismernek, akik itt az anyaországban élnek, egyszóval élményekben és lelkiekben gazdagon térhettünk haza Húsvét vasárnapján abban a reménységben, hogy a mi munkánk nem volt hiábavaló az Úrban.

Stefán Attila
beosztott lelképásztor

Batys Falunap

Főzőversenyen való részvételre kapott lehetőséget a taksonyi Református Gyülekezet a május elsejei Batys Falunapon. A felkérés a taksonyi Karitasz Csoport részéről érkezett, akik második alkalommal szervezik a majálist Taksonyban, nem kevés sikerrel.

A nomád körülményekre való tekintettel csak valami egyszerű, bográcsban elkészíthető ételben gondolkodhattunk, ezért esett a választás a hortobágyi húsos palacsintára, ami egyik testvérünk poénnak szánt ötletéből eredt. A lehetetlent nem ismerő, lelkes és igen felkészült csapatot még a szakadó eső sem állíthatta meg. Sátort állítottunk és gázpalackos tűzhelyen három palacsintasütővel órákon keresztül sütöttük a palacsintákat, mellette bográcsban

rottyogott a pörkölt, amihez a hozzávalókat a gyülekezet tagjai adták össze. Bár igen sok embert megvendégtünk a párszáz palacsintából, nem számítottunk ekkora érdeklődésre, így a legnagyobb sajnálatunkra nem jutott mindenkinek. Bele sem merek gondolni mi lett volna ha még az időjárás is kedvező és még többen jönnek el. És bár helyezést nem értünk el, a gyülekezet ötletességét, elszántságát különdíjjal jutalmazták a szervezők. De ami még ennél is fontosabb, hogy ezen a napon is megtapasztalhattuk, milyen jó egy olyan összetartó közösség tagjának lenni, akinek munkakedvét, jó hangulatát még a rossz idő sem tudja elrontani. Istennek legyen hála érte!

Szőllősiné Tünde

Konfirmáció 2011-ben a Dunaharaszti Református Egyházban

Serdülő konfirmandusok

(2009-2011)

Acsai Ferenc
 Babocsay Csenge
 Bényi Eszter
 Dobos Györgyi
 Fehér Attila
 Hadady Levente
 Hegyi Zoltán
 Incze Zsuzsa
 Kecseti Brigitta
 Kovács Enikő
 Latanik Martin
 Pintyi Róbert
 Szöllősi Ádám
 Szulcsik Viktória
 Takács István
 Tóth Mercédesz

Felnőtt konfirmálók

Becskei Zoltán
 Fazekas Réka
 Hamzsa Péter
 Karczub János
 Kemény Mátyásné
 Kovács Zoltán
 László Zsolt
 Remetei László
 Tar Ferenc
 Tar Noémi

Isten a tenyerén hordozott bennünket

Faragó Tiborné Ilonka néivel beszélgettünk
családról, nevelésről, gondviselésről

A Család éve alkalmából kértük meg, ny. Faragó Tiborné nagytiszteletű asszonyt (Ilonka néni), mint sokgyermekes édesanyát, nagymamát ossza meg velünk az évek során szerzett tapasztalatait, gondolatait. A beszélgetés során Ilonka néniből áradt felénk a szeretet, a kedvesség, szívesen mesélt magáról. Szeretettel köszöntjük őt!

- Honnan származik Ilonka néni és családja?

A jugoszláv határ mentén születtem egy kis faluban (Alsókban) egy ősi református családban. Lakóhelyünk a Rákosi-rendszer idején, beolvadt Csurgó városába. Ez egy szín református község volt. Szüleim jómódú gazdálkodók voltak. Hárman vagyunk testvérek, ami az egykés faluban kivételnek számított.

- Meséljen nekünk a gyerek- és ifjúkoráról!

Nagyon jó gyerekkorom volt. Az édesanyám nagy érdeklődéssel fordult a könyvek felé, komolyan foglalkozott a hit dolgaival, voltak otthon hitmélyítő könyveink, Ecsedy Aladár, Moderson Ernő, amelyek rám is hatással voltak. Természetes volt, hogy a szülőkkel együtt mentünk a templomba. Már kiskoromban tudtam az énekeket, zsoltárokat, ez is természetes volt. Csurgón, a járási székhelyen volt a Csokonai Vitéz Mihály Gimnázium, oda jártam kisdíáként, szellemisége meghatározó volt számomra. Később az SDG (Soli Deo Gloria) Szövetség tagja lettem, sok más társammal.

1948-ban, az országban volt egy általános lelki ébredés, voltak országos ifjúsági konferenciák, és én is, több diákkal együtt részt vettem többek között, Balatonszárszón az Országos Ifjúsági Konferencián. Az első ige, amely, mint hitbéli elindulás hangzott el számomra, az Ézsaiás 43:1 ige volt, „ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy.” Hitbéli elmélyüléshez hozzájárult, hogy Édesanyámmal együtt beépültünk a csurgói református gyülekezetbe, amelynek lelkipásztora dr. Vályi Nagy Ervin volt. Ő munkatársait, így édesanyámat is elküldte a Tüdös-Klára Pilder Mária bibliaiskolájába Istenhegyre, Budapestre.

Aztán az ötvenes években jött a nagy változás, ami fordulatot hozott családunk életébe is: osztálytársaim egy részét elvitték. A kitelepítés veszélye miatt ezért nekünk is a családi fészket el kellett hagynunk. A szüleim Pestre kerültek, letették a bútorukat valahol egy pincébe. Édesapám itt Harasztiban bérelt egy szoba-konyhás lakást, így kerültünk ide. Ahogy megérkeztünk édesanyám első útja a lelkészi hivatalba vezetett, megkereste a lelkészt, hamarosan otthon volt a gyülekezetben, kaptunk családot, barátot, így lettünk mi otthonosak Harasztiban. Édesanyám, akkor még fiatal volt, benne volt a gyermekmissziói, ifjúsági munkában, nálunk voltak a gyerekórák, a megbeszélések, együtt gépeltük szüleim otthonában az aranymondásokat. Az ifjúsággal együtt mentünk kirándulni a budai hegyekre. Mint diák hazajöttem szünetre, és a gyülekezeti közösségében ismerkedtem meg

férjemmel, aki akkor teológus volt. 1953-ban érettségiztem, de a származásom miatt nem tanulhattam tovább.

Isten különös kegyelme folytán kerültem 1956-ban a Mezőgazdasági Kutatóintézetbe. Innen egy másik út kezdődött az életembe. Mivel tudták, hogy korábban könyvtárosként is dolgoztam, rám bízta a kis könyvtárt. Tudták, hogy református lelkész a férjem, de semmi hátrányom nem származott ebből. 1957-ben házasodtunk össze Tiborral. Az első három gyermekünk megszületése

után, kollégáim biztatására iratkoztam be, könyvtár szakra, és a képesítés megszerzése után 1989-ig nyugdíjba menetelemig könyvtárosként dolgoztam. Az Úristen nagyon-nagyon megsegített, annyi megbecsülést, szeretetet kaptam. Az intézettől kaptuk a lehetőséget, hogy minden nyáron Csepokon faházban nyaralhattunk. Ez volt minden nyáron a legkedvesebb élményem.

Kezdetben Halásztelken szolgáltunk, utána kerültünk Rákospalotára, ahol 10 évig éltünk. Onnan jártam be dolgozni. Meghívás útján kerültünk Szigethalomra, mert meghalt a lelkész. 10 évig voltunk ott, onnan is bejártam Pestre. Később a haraszi lelkész, dr. Nagykalózy Balázs nyugdíjba ment, és így 1980-ban a haraszi gyülekezet meghívására tértünk vissza Dunaharasztiába.

Lehetőségeinkhez mérten foglalkoztunk gyerekeink hitbéli nevelésével. Együtt imádkoztunk este, étkezésekkor, s a mai napig is a nagy család is közösen imádkozik. A gyermekeink természetesen jártak hittanra, vasárnapi iskolába, ami a lelkész gyerekeknél, néha kicsit terhes is, mert azt érzik, hogy kötelező. Hitbéli döntés ifjúsági konferencián történt némelyikük életében.

Az életünk akkor lett könnyebb, amikor két kisebb fiunk született, mert akkor vezették be a GYES-t így otthon maradhattam. A nagyobbak ujjongtak örömükben. Többet tudtam a gyerekekkel foglalkozni, játszottunk, meséltem nekik.

- Milyen hatással volt a gyerekek felnőtt életére a valóságos nevelés?

Több gyerekünk mélyen hívó lett, és vannak „keresők” is közöttük, imádkozom értük. De az Úristennek van hatalma arra, hogy az unokáinkon, gyerekeinken keresztül is változtasson az életünkön. A család nagy hatással van a felnőtt korra. A férjem következetesen szigorú volt a fiúkkal, én pedig engedékeny, lágyszívű. Ezeket a dolgokat később értik meg a gyerekek. Rend volt az életben, nem összevisszaság.

- Mit gondol Ilonka néni a családalapítás, gyermekvállalásról?

A családalapításról határozott véleményem, hogy nem kell előre mindent bebiztosítani, majd ha meglesz a lakás, szobák, csak akkor jöhet a gyerek, mert közben a házaspár kifut az időből, és akkor jó, ha egy gyereket vállal, azt meg agyonkényeztetni. A gyerekeinket Isten ajándékának tekintettük. Nem aggódtam, annyit mindig megadott az Isten, amennyi kellett. „Ahova az Isten báránykát ad, oda legelőt is ad”, tartja a régi közmondás. Hiszem és vallom, hogy az Isten, ha a mezők liliomairól, az erdők vadairól gondoskodik, rólunk is fog. Sokszor mondták, hogy milyen szépen öltöznek a gyerekek, tiszta ruhába jártak. A mai gyerekekkel az a baj, hogy túl sok jót kapnak, túl sok a játék, ezért nem tudnak semminek sem örülni. Készen hullik az ölükbe minden. Mindent megvesznek nekik a szülei. A gyermek nem érzékeli, hogy márkás vagy más ruhába jár, tiszta ruhába kell járni, és megadni, hogy a testvéreinek örülhessen. Mi a gyerekeinket vállaltuk minden számítgatás nélkül.

- *Gyermeknevelés terén mit tart helyesnek Ilonka néni?*

Azt gondolom, hogy gyereket csak egész, stabil családban lehet nevelni, szülő és gyerek őszinte kapcsolatában. A legfontosabb, hogy a szülők között meglegyen a bizalom. Legyen a szülőnek tekintélye, kérhessen a gyerektől bizonyos dolgokat, amit a gyerekek kötelessége megtenni. Tudnia kell azt, hogy hol a határ. Nem helyes az internet, számítógép előtt ülni reggeltől-estig. Nagyon fontosak az együtt étkezések, és az asztal körüli beszélgetések. Legyen a szülőpárnak tekintélye, ne

játssza ki egyik a másikat. Az anya és az apa alapvető dolgokban lehetőleg legyen egyetértésben.

Ma, hangsúlyozom, hogy sokkal nehezebb gyereket nevelni, mint régen. Egyszerűbb volt, nem volt annyi kihívás. Régen nem volt tévénk, ez volt egyik legszebb időszak. Fürdés után, vacsora után össze kellett rakni a holmijukat. Rend kell legyen, már kicsi korban.

Minden este olvasni kell. A törődést nem lehet megspórolni. A szülők legyenek példaképei a gyerekeiknek. Nagyon fontos, hogy a fiatal milyen közösségbe jár.

- *Miért érték a nagycsalád?*

Nekem, nekünk a gyerekeink ajándék, aztán kincs, aztán jó befektetés, amelyik kamatozik, olyan kamatokat hoz, ami nem hasonlítható semmihez, olyan értéke van, amit nem lehet elmondani. Annyi szeretetet kapok az unokáimtól, a gyerekeimtől! Engem az éltet, az tesz belülről fiatalá, hogy mosolygó, szerető emberek vesznek körül.

Hosszú életutunkra *visszatekintve*, azt mondhatom, hogy Isten tenyerén hordozott bennünket. Megtapasztaljuk, hogy, amit gyerekeinknek adtunk, az „kamatozik”, sokszorosán visszakapjuk Tőlük a szeretetet és megbecsülést. Gyönyörködünk 11 unokánkban, és naponta kérjük Isten áldását életükre. Igaz az Isten ígéje: „megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet”. (I. Korintus 13:13)

- Köszönjük a tartalmas beszélgetést, további jó egészséget és Isten áldását kérjük Ilonka néniére!

Csáky Gyöngyi

Beszámoló a mátraházi házaskörös kirándulásról

Szeretnék egy rövid élménybeszámolóval szolgálni azon testvéreknek, akik valamilyen okból nem tudtak részesei lenni a mátraházi házaskörös hétvégének. Mindezt egyébként nagyon sajnáljuk mindannyian, nemcsak azért, mert hiányoztatok, hanem azért, mert egy felejthetetlen élményről maradatok le. Azzal kezdeném, hogy lehattünk volna egy tenger partján, 5 csillagos szállodában, all inclusive ellátással, kényeztető masszázssal...stb., a Mátraházán átélt lelki felüdülést semmi sem pótolhatja. A jó Isten jelenlétét éreztem már megérkezésünk pillanatában is, a ragyogó napsütésben, az ősfás környezetben, a madarak csicsérgésében, a táj békességében és a gyerekek önfeledt nevetésében, boldog arcocskájában. Itt szeretném megemlíteni, hogy kiváltságosnak érzem magam, hogy ennyi jó ember között lehettem, velük imádkozhattam, adhattam hálát az Úrnak az asztalra került ételért és az otlétünkért. Hasznos volt ötletet és bölcsességet meríteni a többiek élettapasztalatából, amire a közös beszélgetések során került sor. Esténként pedig együtt tudunk nevetni egymáson, egymással és ezáltal még inkább megismertük egymást. Szombaton arról beszélgettünk, hogy gyermekként milyen szabályokat kellett betartanunk családban és hogy jelenleg milyen fő szabályok vannak a családban. Érdekes és tanulságos volt mindezt házastársunkkal együtt elemezni. Kijelentettük, hogy a szabály akkor jó, ha betartjuk gyerekeinkkel, egymással. Ennek alapvető kritériumai a következők:

- hitelesnek kell lennünk
- állandóságot képviseljünk viselkedésünkben
- a büntetés időben ne legyen távol a szabályszegéstől
- gyermekünket büntetés közben is biztosítsuk szeretetünkről
- indulatból soha ne fegyelmezzünk

- ne legyünk kárörvendők, sőt legyünk együttérzők gyermekünkkel a büntetés alatt.

Megvitatuk, hogy a mi családban ezek közül melyik szempont sérül leginkább, és mit tehetünk ellene? A szabályrendszerünk értékelésénél több szempontot vettünk figyelembe:

- visszatartja -e a gyereket a veszélytől, bajtól?
- pozitív jellemvonásokat alakít-e ki a gyermekben?
- védi-e a tulajdont?
- megtaníttja-e a gyermeket, hogy vigyázzon a rábízott dolgokra?
- ösztönzi-e a felelősségvállalásra?
- jómodorra neveli-e?

Szombat délután túra útvonalon lesétáltunk egy tisztásra, a fiúk fociztak, szinte mindenki részt vett a méta játékban. Nagyon sokat neveltünk és azt láttam, hogy a felnőttek is újra gyerekek érezhették magukat, elfedkezve a hétköznapi gondokról. Ritka az ilyen alkalom. A vasárnapi Istentiszteleten az ötödik parancsolatról volt szó *Tiszteld apádat és anyádat, hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet Istened, az Úr ad neked!* (2Mózes 20,12) Tiszteletes Úr beszélt nekünk a mi Urunk és szüleiink tiszteletének kinyilatkoztatásáról. Mindannyiunkat megérintett a példabeszéd és a gyerekeknek is eljutott a lelkéhez. A kiscsoportos kisfiam magától azt mondta: anya, apa, tisztellek benneteket. A nagyobb gyerekek azon a délelőttön mezei virágcsokorral és puszival lepték meg anyukáikat. Megható volt. Még egyszer köszönjük a lehetőséget, hogy részt vehettünk ezen a hétvégén. Remélem, hogy Berekfürdőn minél többetekkel szerezhetünk újabb közös élményeket.

Isten áldjon benneteket!
Kardos Marica

Többgenerációs nyári gyülekezeti tábor

Az új helyszín a **Református Egyház Berek-fürdői Konferencia Központja**.

A tábor időpontja: **2011. július 04 – 08. hétfőtől péntekig**

A részvételi díjak: felnőtt 24 400 Ft (IFA – t tartalmazza); ifis (14 éves kortól a tanulók) 16 800 Ft; gyermek (2 éves kortól) 13 600 Ft. Az összeg a szállás és teljes ellátás költségét tartalmazza. Ebben az évben is pályázunk az önkormányzatnál, így a nagycsaládosoknak és az egyéb okból rászorulóknak tudunk támogatást adni.

A konferencia központ honlapja: <http://berekfurdo.parokia.net>

Jelentkezni lehet Vörös Péternél vagy Tóth Károly gondnok úrnál.

NARNIA gyermektábor

A Dunaharaszti Református Egyház hittanos gyermektáborát szervez Balatonfűzfőn, a Református Egyház Üdülőjében, 7-13 éves korú gyerekeknek.

A tábor időpontja: július 25-29.

A jelentkezéseket szeretettel várja Annau Julcsi.

1 8 1 3 8 4 7 8 9 4 9 9 5 6 9 1 3

Statistikai számjel

ÉPÍTŐ KÖVEK ALAPÍTVÁNY

a szervezet megnevezése

2330 Dunaharaszti, Rákóczi u. 21.
szervezet címe

KÖZHASZNÚ EGYSZERŰSÍTETT BESZÁMOLÓ 2010.

adatok eFt-ban

Sorszám	A tétel megnevezése	Előző év	Előző év(ek) módosításai	Tárgyév
a	b	c	d	e
1.	A. Befektetett eszközök	0		0
2.	I. IMMATERIÁLIS JAVAK			
3.	II. TÁRGYI ESZKÖZÖK			
4.	III. BEFEKTETETT PÉNZÜGYI ESZKÖZÖK			
5.	B. Forgóeszközök	100		382
6.	I. KÉSZLETEK			
7.	II. KÖVETELÉSEK			
8.	III. ÉRTÉKPAPÍROK			
9.	IV. PÉNZESZKÖZÖK	100		382
10.	ESZKÖZÖK ÖSSZESEN	100		382

11.	C. Saját tőke	100		382
12.	I. INDULÓ TŐKE/ALAPÍTÓI VAGYON	100		100
13.	II. TŐKEVÁLTOZÁS/EREDMÉNY			282
14.	III. LEKÖTÖTT TARTALÉK			
15.	IV. Tárgyévi eredmény közhasznú tevékenységből			
16.	V. Tárgyévi eredmény vállalkozási tevékenységből			
17.	D. Tartalék			
18.	E. Céltartalékok			
19.	F. Kötelezettségek	0		0
20.	I. HOSSZÚ LEJÁRATÚ KÖTELEZETTSÉGEK			
21.	II. RÖVID LEJÁRATÚ KÖTELEZETTSÉGEK			
22.	FORRÁSOK ÖSSZESEN	100		382

A közzétett adatok könyvvizsgálattal nincsenek alátámasztva.

Keltezés: Dunaharaszti, 2011. május 30.

a szervezet képviselője

<http://csillag.reformatus.hu/>

Dunaharaszti Református Templom - Rákóczi út 21.
Taksonyi Református Imaház - Virág utca 6.
Lelkipásztor: Faragó Csaba (tel. 24 490-389)
Honlap: www.dunaharasztireformatus.hu

Felelős kiadó: Faragó Csaba lelkész – Szerkesztő: Csáky Gyöngyi
Szerzők: Dull Krisztina, Horváth Csaba, Kardos Marica, Stefán Arrila, Szöllősiné Tünde, Váczi Gábor – Tördelés, grafika: Csáky István
e-mail: szerkesztoseg@dunaharasztireformatus.hu